

Graham Chapman (08 January 1941 - 04 October 1989)
גרהאם צ'אפמן (08 ינואר, 1941 - 04 אוקטובר, 1989)

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 397: 04 אוקטובר, 2023
Issue 397: 04 October, 2023

[הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון](#)

The Bi-Weekly Professional Magazine of [Afik & Co, Attorneys and Notary](#)

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

Afik & Co. marks the date of demise of Graham Chapman (08 January 1941- 04 October 1989) who was a British actor, comedian and writer and one of the six members of the surreal comedy group Monty Python. אפיק ושות' מציינת את יום פטירתו של גרהאם ארתור צ'אפמן (08 ינואר, 1941 - 04 אוקטובר, 1989), היה קומיקאי, שחקן ותסריטאי אנגלי ואחד מששת חברי חבורת הקומיקאים הסוריאליסטים מונטי פייתון.

1. איך בוחרים בין זאבים, כבשים וספאם ? / עדי מרכוס, עו"ד

How to Elect Between Wolves, Sheep and Spam ? / Adi Marcus, Adv.

מאמר בנושא המגבלות על שליחת הודעות ספאם בישראל והחריגים להן. את המאמר כתבה עורכת הדין עדי מרכוס ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a397>

An article on the limitations on Spam messages in Israel and the exceptions thereto. The article was written by Adi Marcus, Adv. of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a397>

2. הרפורמה הצפויה בהגדרת "תושב ישראלי" ו- "תושב חוץ" בפקודת מס הכנסה? / עו"ד (רו"ח) גיא חן

The expected reform in the definition of "Israeli resident" and "foreign resident" in the Israeli Income Tax Ordinance / Guy Hen, Adv.

מאמר בנושא הרפורמה בהגדרות בפקודת מס הכנסה הישראלי. את המאמר כתב עו"ד (רו"ח) גיא חן, מומחה למיסוי ישראלי ובינלאומי. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a397a>

An article on the reform in the definitions of the Israel Tax Ordinance. The article was written by Guy Hen, Adv. - an Israeli tax attorney who is an expert in Israeli and international taxation. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a397a>

Legal Updates

א. ניתן לייחס חוב של חברה לבעל מניות המזמין שירות בידיעה כי אין ביכולת החברה לעמוד בהתחייבויותיה

השלום אילת: הרמת מסך מופעלת במקרים חריגים כאשר ברור שנעשה שימוש לרעה באישיותה המשפטית הנפרדת של החברה, אם כדי להונות ואם כדי שלא לפרוע חובות. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/15753>

A company debt may be attributed to a shareholder who orders a service knowing that the company is unable to meet its obligations. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/15754>

ב. בנק הפועל באופן חד צדדי בחשבון ללא מתן התראה ללקוח עלול להיחשב כפועל בניגוד לחובות הבנקאיות

שלום כפ"ס: על בנק חובה ליתן הודעה לבעל החשבון בטרם נקיטת כל פעולה חד צדדית של פירעון החיובים, האשראי, ההלוואות והחשבון. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/15755>

A bank that performs unilateral actions on an account without notifying the client may be deemed as beaching its banking duties. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/15756>

ג. ניתן להכיר בישראל בתוקפו של פסק דין זר מכוחם של טעמים שבצדק

משפחה תל אביב: הסתמכות על פסק דין שניתן מחוץ לישראל מחייבת הכרזה עליו כ"אכיף" - הכרזה שיכולה להינתן גם מטעמי צדק. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/15757>

It is possible to recognize the validity in Israel of a foreign judgment based on "law and justice" considerations. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/15758>

ד. לא ניתן לטעון להפרה יסודית כאשר ההפרה היא של התחייבות להשתדלות בלבד

מחוזי חיפה: הפרה יסודית הינה כזו שהוסכם עליה בחוזה שתיחשב ליסודית או כזו שניתן להניח לגביה שאדם סביר לא היה מתקשר באותו חוזה אילו ראה מראש את ההפרה ותוצאותיה; הפרת התחייבות להשתדלות אינה יסודית. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/15759>

It is not possible to contend a material breach when the breach is of an obligation to endeavor only. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/15761>

ה. פיקוח רשות של המדינה על תפקוד זכיון חיצוני שלה לא הופכת את עובדי הזכיון לעובדי מדינה

אזורי ת"א: גיוס עובדים למשטרה נעשה על פי הוראות פקודת המשטרה בלבד; עצם עבודת עובד זכיון בחצרי המשטרה כשהוא נושא כלי נשק, כשלעצמה, אינם מעידים על יחסי עובד ומעסיק. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/15762>

Supervision by a State authority over the functioning of its external concessionaire does not make the employees of the concessionaire a State employee. Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/15763>

ו. לא ניתן להשכיר דירות לתקופות קצרות טווח כאשר השימוש המותר על פי התקנון הוא "למגורים בלבד"

השלום ים: תקנון בית משותף הקובע כי הדירות ישמשו "למטרת מגורים בלבד", אינו מאפשר השכרת דירת מגורים לשכירויות קצרות טווח למטרות נופש-עסקיות. לקריאה נוספת: <http://www.afiklaw.com/updates/15764>

Apartments cannot be rented for short-term periods when the permitted use under the condominium bylaws is for "residential use only". Read more at: <http://www.afiklaw.com/updates/15766>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. **למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>**

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have.

For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

<p>1. איך בוחרים בין זאבים, כבשים וספאם ? / עדי מרכוס, עו"ד</p>	<p>.1</p>
<p>How to Elect Between Wolves, Sheep and Spam ? / Adi Marcus, Adv.</p>	
<p>מאמר בנושא המגבלות על שליחת הודעות ספאם בישראל והחריגים להן. את המאמר כתבה עורכת הדין עדי מרכוס ממשד אפיק ושות'. עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטי אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת נגה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיזוג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנרל ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. את המאמר ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a397</p>	
<p>An article on the limitations on Spam messages in Israel and the exceptions thereto. The article was written by Adi Marcus, Adv. of Afik & Co. Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com) who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a397</p>	
<p>2. הרפורמה הצפויה בהגדרת "תושב ישראלי" ו-"תושב חוץ" בפקודת מס הכנסה?/עו"ד(רו"ח) גיא חן</p>	<p>.2</p>
<p>The expected reform in the definition of "Israeli resident" and "foreign resident" in the Israeli Income Tax Ordinance / Guy Hen, Adv.</p>	
<p>מאמר בנושא הרפורמה בהגדרות בפקודת מס הכנסה הישראלי. את המאמר כתב עו"ד (רו"ח) גיא חן, מומחה למיסוי ישראלי ובינלאומי. את המאמר ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a397a</p>	
<p>An article on the reform in the definitions of the Israel Tax Ordinance. The article was written by Guy Hen, Adv. - an Israeli tax attorney who is an expert in Israeli and international taxation. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a397a</p>	
<p>3. עדכוני פסיקה</p>	<p>.3</p>
<p>Legal Updates</p>	
<p>א. ניתן לייחס חוב של חברה לבעל מניות המזמין שירות בדיעה כי אין ביכולת החברה לעמוד בהתחייבויותיה</p>	
<p>תא"מ 32388-02-20 מטיילי קשת אילת בע"מ נ' פרדייז הולילנד תירות ונופש בע"מ ואח', 13.09.2023, בית משפט השלום באילת, כב' השופטת ליאורה אדלשטיין</p>	
<p>בעל מניות נדרש לשלם באופן אישי חוב של חברה בבעלותו, לאחר שהזמינה שירותי הסעות אך לא שילמה עליהם. בית המשפט קיבל את התביעה וחייב הן את החברה ואת בעל המניות בתשלום החוב. ניתן לייחס חוב של חברה לבעל מניות מכוח הרמת מסך. הרמת מסך מופעלת במקרים חריגים כאשר ברור שנעשה שימוש לרעה באישיותה המשפטית הנפרדת של החברה, אם כדי להונות ואם כדי שלא לפרוע חובות. כאן, בעל המניות פעל כדי להונות את חברת ההסעות וגרם לה לחשוב כי החברה שבעלותו מסוגלת לשלם את החוב בזמן שידע כי אין המצב כך ואף הזמין הסעות נוספות כשהוא יודע שהחברה אינה מסוגלת לשלם את החוב. לכן, הן החברה והן בעל המניות, מכוח הרמת מסך, חייבים לשלם את החוב.</p>	
<p>A company debt may be attributed to a shareholder who orders a service knowing that the company is unable to meet its obligations</p>	
<p>A shareholder was required to personally pay its company debt while transportation services were ordered but no payment was made. The Court accepted the claim and held both the company and the shareholder accountable to pay the debt. A company debt can be attributed to its shareholder by virtue of piercing the corporate veil. Piercing the corporate veil is used in exceptional cases when it is clear that the separate legal entity of the company has been misused, either to defraud or not to pay debts. Here, the shareholder acted to deceive the transportation company and made it think that the company he owned was able to pay the debt while knowing that this is not the case and even ordered additional transportation knowing that the company is unable to pay the debt. Therefore, both the company and the shareholder, by virtue of piercing the corporate veil, must pay the debt.</p>	

<p>ב. בנק הפועל באופן חד צדדי בחשבון ללא מתן התראה ללקוח עלול להיחשב כפועל בניגוד לחובות הבנקאיות</p>	<p>ב.</p>
<p>ת"א 59822-11-20 כריסטינה אקים נ' הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ, 11.09.2023, בית משפט השלום כפר סבא, כב' השופטת חגית בולמש</p>	
<p>סניף בנק בהוד השרון נקט בפעולות חד צדדיות של משיכת כספים והגבלת חשבון לקוחה ללא כל בירור מוקדם וללא חריגה בחשבונה, זאת על סמך ראיון טלוויזיוני אשר נערך עימה.</p> <p>בית המשפט קיבל את התביעה וקבע כי פעולות הבנק היוו הפרה של החובות הבנקאיות כלפי הלקוח. בנק מחויב לנהוג בתום לב כלפי לקוחותיו. בתוך כך, על הבנק חובה ליתן הודעה לבעל החשבון בטרם נקיטת כל פעולה חד צדדית של פירעון חיובים, אשראי, הלוואות והחשבון, למעט במצבי קיצון. כאן, הבנק העמיד לפירעון מידי הלוואה שנטלה הלקוחה ומשך לחשבונו כספים מחשבונה של הלקוחה. בנוסף, הבנק ביטל הלוואות והמחאות. פעולות הבנק נעשו באופן חד צדדי וללא התראה מוקדמת, והכל רק בעקבות ראיון טלוויזיוני בערוץ 10 במסגרתו רואיינה על מצבה הכספי. למרות שהלקוחה לא הייתה בתרת חובה ולא הייתה אינדיקציה לכך שהלקוחה לא תעמוד בפירעון ההלוואה במלואה ובמועדה, הבנק לא טרח לפנות ללקוחה ולא ביצע בירור עמה בטרם ביצע פעולות החד צדדיות בחשבונה. בכך, הפר הבנק את חובותיו כלפי הלקוחה ולכן יפצה את הלקוחה.</p>	
<p>A bank that performs unilateral actions on an account without notifying the client may be deemed as breaching its banking duties</p>	
<p>A bank branch in Hod Hasharon took unilateral actions of withdrawing funds and restricting a customer account without any prior inquiry and without an overdraft in her account, merely based on a televised interview that was conducted with her.</p> <p>The Court accepted the claim and held that the bank's actions constituted a breach of banking obligations to its client. A bank is obligated to act in good faith towards its clients. Thus, the bank must notify the account holder before taking any unilateral action to pay off charges, credit, loans and the account, except in extreme situations. Here, the bank withdrew money from the client's account for immediate repayment of a loan. In addition, the bank canceled loans and checks. The bank's actions were done unilaterally and without prior notice, and all following a TV interview on Channel 10 in which she was interviewed about her financial situation. Although the client was not in overdraft and there was no indication that the client would not meet the repayment of the loan in full and on time, the bank did not bother to contact the client and did not inquire with her before carrying out unilateral operations on her account. In doing so, the bank breached its duties towards the client and will therefore compensate to her.</p>	
<p>ג. ניתן להכיר בישראל בתוקפו של פסק דין זר מכוחם של טעמים שבצדק</p>	
<p>תלהמ (ת"א) 37862-10-19 א.ב.נ' ג.ד, 01.05.2023, בית המשפט לענייני משפחה תל אביב-יפו, כב' השופטת, סגנית הנשיא, מירה דהן</p>	
<p>בית משפט בצרפת קבע כי הסכם הגירושין המאוחר, שנחתם ואושר בצרפת, מבטל את הסכם הגירושין שקדם לו ושקיבל תוקף של פסק דין בישראל.</p> <p>תביעתו של הבעל להכיר בישראל בפסק הדין הזר התקבלה ופסק הדין הוכר מטעמי צדק. לפסק דין זר אין כוח משפטי מחייב בישראל אלא בכפוף לכך שיעבור הליך משפטי נוסף אשר יעניק לו "אשרת כניסה" למשפט הישראלי. "אשרת כניסה" שכזו ניתנת באמצעות הכרזה עליו כאכיף על ידי בית משפט בישראל. הכרזה כאמור יכולה להינתן מטעמי צדק. כאן, שני הצדדים חתמו על הסכם גירושין מאוחר בחו"ל אשר ביטל במפורש את הסכם הגירושין שקדם לו. מלכתחילה האישה טענה לזכות לקבל תמורה נוספת מכוח ההסכם המאוחר. לאחר דחיית בקשה זו האישה פנתה בשנית אל בית המשפט הצרפתי בבקשה לאכוף את ההסכם הראשון אך משגם בקשה זו נדחתה ונקבע כי ההסכם הראשון בוטל, בחרה להתעלם מפסיקתו ולפתוח בהליכים משפטיים בישראל על בסיס ההסכם הראשון ומבלי לגלות את קיומו של פסק הדין הזר. מכאן, שיש להכיר בפסק הדין הזר מטעמי צדק ובשל הכרה זו לקבוע כי היא מנועה מלנסות ולאכוף את ההסכם הראשון.</p>	
<p>It is possible to recognize the validity in Israel of a foreign judgment based on "law and justice" considerations</p>	
<p>A Court in France decided that the late divorce agreement signed and approved in France annuls the divorce agreement that preceded it and which was validated by a judgment in Israel.</p> <p>The husband's claim to recognize in Israel the foreign judgment was accepted and it was recognized for reasons of justice. A foreign judgment has no binding legal force in Israel unless it undergoes an additional legal procedure that grants it an "entry permit" into Israeli law. Such an "entry permit" is granted through the Israeli Court's declaration of it as enforceable. Such a declaration can be given for reasons of justice. Here, the parties signed a late divorce agreement abroad, which expressly canceled the divorce agreement that preceded it. Initially the wife filed a claim for her right to receive additional compensation due to the late agreement. After her motion was rejected, the wife turned again to the French Court with a request to enforce the first agreement. It was only after that this request was also rejected and it was determined that the first agreement was annulled, that she chose to ignore this verdict and open legal proceedings in Israel on the basis of the first agreement and without revealing the existence of the foreign judgment. Hence, the foreign judgment must be recognized due to reasons of justice and due to this recognition, it must be determined that she is precluded from trying to enforce the first agreement.</p>	

<p>ד. לא ניתן לטעון להפרה יסודית כאשר ההפרה היא של התחייבות להשתדלות בלבד</p>	<p>ד.</p>
<p>ת"א 66222-05-22 י. ב. גל אור ייזום והשקעות בע"מ נ' החברה הכלכלית קרית שמונה בע"מ, 18.09.2023, בית המשפט המחוזי חיפה, כב' השופט הבכיר ד"ר מנחם רניאל</p>	
<p>שנים רבות לאחר קיום שותפות התגלה כי אחת השותפות לא פעלה לצורך קבלת האישורים הרגולטורים הנדרשים לצורך כניסתה לשותפות וזאת חרף הצהרתה המפורשת בהסכם בין השותפים.</p> <p>בית המשפט דחה את הטענה שמדובר בהפרה יסודית ואת הסעד של הוצאת המפרה מהשותפות שנתבקש בשל כך. הפרה יסודית הינה כזו שהוסכם עליה בחוזה שתיחשב ליסודית או כזו שניתן להניח לגביה שאדם סביר לא היה מתקשר באותו חוזה אילו ראה מראש את ההפרה ותוצאותיה. כאן, מדובר במקרה שבו, לא זו בלבד שהצדדים נמנעו מלהגדיר את אי קבלת האישורים כהפרה יסודית, אלא שקבלת האישורים כלל לא נדרשה. למעשה בעת חתימת ההסכם הצדדים עצמם הסתפקו בהצהרתה של השותפה בדבר חידוש השתדלותה לקבל את האישורים הדרושים. יתרה מכך, העדר החשיבות שהצדדים יחסו לקבלת האישורים מתחדדת כאשר העדר הדרישה בהסכם מגיעה לאחר תקופה של שש שנים מהקמת השותפות בה לא התקבלו האישורים. משכך לא ניתן לטעון כי הצדדים לא היו מתקשרים מלכתחילה בהסכם אילו ידעו שלא שהצהרה אינה נכונה ושהאישורים לא יושגו.</p>	
<p>It is not possible to contend a material breach when the breach is of an obligation to endeavor only</p>	
<p>Many years after the formation of a partnership, it was discovered that despite its explicit declaration in the agreement between the partners, one of the partners did not act in order to obtain the regulatory approvals required for its entry into the partnership.</p> <p>The Court rejected the claim that it was a material breach and the remedy of removing the breaching party from the partnership that was sought for this reason. A material breach is one that was agreed upon in the contract to be construed as a material breach or a breach for which it can be assumed that a reasonable person would not have entered into that contract had such person foreseen the breach and its consequences. Here, it is a case where not only did the parties refrain from defining a failure to attain the approvals as a material breach, but that the receipt of the approvals was not required at all under the terms of the agreement. In fact, at the time of the drafting of the agreement the parties themselves were content with the partner's statement regarding the mere renewal of its efforts to obtain the necessary approvals. Moreover, the lack of importance that the parties attached to receiving the approvals becomes more acute when the absence of the requirement in the agreement comes after a period of six years from the establishment of the partnership in which the approvals were not received. Therefore, it cannot be argued that the parties would not have entered into the agreement in the first place had they known that the statement was not true and that the approvals would not be obtained.</p>	
<p>ה. פיקוח רשות של המדינה על תפקוד זכיון חיצוני שלה לא הופכת את עובדי הזכיון לעובדי מדינה</p>	
<p>סע"ש 71064-01-20 רון שפושניק - ג'ון ברייס הדרכה בע"מ, 09.2023.23, בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב, כב' השופטת אריאלה גילצר כץ, נציגת הציבור גברת אסתר קופרברג, נציג העובדים מר יעקב אורנשטיין</p>	
<p>מדריך ירי אשר הועסק במכללה הלאומית לשוטרים על ידי זכיון של המשטרה פוטר ודרש שיכירו בו כעובד המשטרה. בית הדין דחה את התביעה וקבע כי בין המשטרה לעובד לא התקיימו יחסי עובד מעסיק. פקודת המשטרה מגדירה את אופן גיוס מועמד לשרות, אופן העסקתו הראשונית ומהלך תקופת הניסיון. המשטרה לא העסיקה את העובד, לא גייסה אותו למשטרה כנדרש על פי החוק והוא לא קיבל כל שכר מהמשטרה. המדינה רק פיקחה על השירותים שניתנו על ידי הזכיון, אשר אף הכיר באחריותו כמעסיק כלפי אותו העובד. עצם עבודת אדם בחצרי המשטרה כשהוא נושא כלי נשק, כשלעצמה אינם מעידים על יחסי עובד ומעסיק. לכן, התביעה נדחתה.</p>	
<p>Supervision by a State authority over the functioning of its external concessionaire does not make the employees of the concessionaire a State employee</p>	
<p>A shooting instructor employed at the National Police College by a concessionaire was terminated and demanded to be recognized as a police employee.</p> <p>The Court rejected the claim and held that there was no employer-employee relationship between the police and the employee. The Police Ordinance defines the manner of recruitment of a candidate for service, the manner of his initial employment and the course of the trial period. The police did not employ the employee, did not recruit him to the police as required by law and he did not receive any salary from the police. The State only supervised the services provided by the concessionaire, who even acknowledged its responsibility as an employer towards that employee. The mere fact that a person works in the in the police premises while carrying a weapon does not by itself indicate an employee-employer relationship. Thus, the claim was rejected.</p>	

<p>א. לא ניתן להשכיר דירות לתקופות קצרות טווח כאשר השימוש המותר על פי התקנון הוא "למגורים בלבד"</p>	
<p>ת"א (י-ם) 48569-10-21 פנחס מישל מרציאנו נ' יעקב בוכריס, 12.09.2023, בית משפט השלום בירושלים, כב' השופט דניאל מרדכי דמביץ</p>	
<p>חברה הפעילה עסק להשכרת דירות לטווח קצר בבניין משותף בירושלים, חרף התנגדות בעלי הדירות ובניגוד לתקנון הבית המשותף.</p> <p>בית המשפט קיבל את התביעה ואסר לבצע השכרות לטווח קצר של דירות בבית המשותף. תקנון בית משותף הקובע כי הדירות ישמשו "למטרת מגורים בלבד" אינו יכול להתפרש כמאפשר השכרת דירת מגורים לשכירויות קצרות טווח למטרות עסקיות. כאן, הושכרו כ-5 דירות בבניין המשותף למטרות נופש באמצעות אתרים כגון Airbnb ו-Booking באופן תכוף אשר גרם למטרדים רבים לדיירי הבית המשותף. לא זו בלבד שהשימוש בדירות נעשה למטרות "נופש" ולא למטרת "מגורים" כפי שמאפשר התקנון, אלא שהשימוש בדירות מהווה הפעלת עסק תוך חריגה מהייעוד המותר בחוק ל"שימוש למגורים" וללא כל רישיון עסק. בנסיבות אלה, ניתן צו מניעה קבוע האוסר על ביצוע השכרות לטווח קצר של דירות בבית המשותף.</p>	
<p>Apartments cannot be rented for short-term periods when the permitted use under the condominium bylaws is for "residential use only"</p>	
<p>A company operating a short-term apartment rental business in a condominium located in Jerusalem, despite the opposition of the apartment owners and contrary to the condominium bylaws.</p> <p>The Court accepted the claim and prohibited short-term rentals of apartments in the condominium. Condominium bylaws that state that the apartments will be used "for residential purposes only" cannot be interpreted as allowing short-term rentals for business purposes. Here, about 5 apartments in the condominium were rented out for vacation purposes through platforms such as Airbnb and Booking - in a frequent manner which caused many inconveniences to the residents of the condominium. Not only is the use of the apartments for "leisure" purposes and not for "residential" purposes as allowed under the bylaws, but the use of the apartments constitutes the operation of a business in breach of the designation allowed by law for "residential use" and without any business license. Under such circumstances, a permanent injunction was issued prohibiting short-term rentals of apartments in the condominium.</p>	

איך בוחרים בין זאבים, כבשים וספאם ? / עו"ד עדי מרכוס*

כמו בכל תקופת בחירות, גם הבחירות לרשויות המקומיות מציפות את כולנו בהודעות ספאם הקוראות לנו להצביע או לתרום לקמפיין של מועמד כזה או אחר. ריבוי ההודעות, אשר נראה לעיתים על גבול המגוחך, במיוחד למי שהתגורר בשנים האחרונות במספר ערים ומוצא עצמו ברשימת התפוצה של מספר רשויות מקומיות בו זמנית הוא הזדמנות לבחון מחדש את הוראות חוק הספאם (מעבר לשאלה המתבקשת: מדוע אצביע בעד מישהו שלא מפסיק להטריד אותי?).

חוק הספאם (או בשמו המלא "סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982") נועד כדי להגן על צרכנים מפני מטריד ופגיעה בפרטיות כתוצאה מיכולת מפרסמים לשלוח הודעות מסחריות פרסומיות באופן מרוכז לצרכנים ללא הסכמתם וללא מתן אפשרות לצרכן להימנע מקבלת ההודעות כאמור. בעוד שלשון החוק מדברת על "מסר פרסומי" הרי שהפסיקה הרחיבה את ההגדרות שבחוק וקבעה את תחולתו על כל "מסר המעודד התקשרות בין העסק לבין הנמען" לרבות ניוזלטר או הצעה להטבות, קוד הנחה וכדומה, לצד הטלת קנסות ופיצויים הולכים וגדלים לתובעים מכוח החוק, לצורך הרתעת בעלי העסקים בעתיד. החוק כולל מגבלות ופטורים שחשוב להכיר, כמו למשל הזכות לבעל עסק לשלוח מסרים ללא קבלת הסכמה מפורשת שכול שפרטי הנמען נמסרו במהלך משא ומתן לרכישת מוצר או שירות ובלבד שהמסרים יהיו רק בנוגע לשירות או מוצר דומים ויכללו אפשרות לסרב לקבלת מסרים עתידיים.

הטכנולוגיה והפלטפורמה בה נשלחו המסרים אינה משנה מהכללים החלים עליו. כך הוכרו בבית המשפט מסרים שנשלחו על ידי בוטים או מערכות אוטומטיות כחלות תחת כסות החוק ובית המשפט העליון¹ אף דן באפשרות להחיל את הוראות החוק על מסרים שנשלחו במסגרת רשתות חברתיות כמו פייסבוק. בעוד שבית המשפט לא קבע מסמרות בעניין תחולת החוק על מסרים ברשתות חברתיות, הרי שהוא הראה בפסיקתו נכונות לעשות כן בנסיבות הנכונות באופן אשר מחייב בעלי עסקים להישמר ולהתייחס למסרים ברשתות חברתיות במשנה זהירות.

עוד סוגייה חשובה היא כיצד יש לאפשר לנמענים להסיר עצמם מרשימת התפוצה. בעוד שבעבר נקטו רוב בעלי העסקים בצורה של שליחת לינק להסרה, הרי שבשנים האחרונות נקבע² שאין לחייב את הנמען לחוץ על לינק חיצוני, אלא יש לאפשר לנמען להסיר עצמו באותה דרך בה נשלח המסר המקורי. כך, למשל, אם נשלח המסר בהודעת וואטסאפ, יש לאפשר לנמען להסיר עצמו על ידי שליחת הודעת וואטסאפ בחוזר, ואם נשלח המסר בדוא"ל יש לאפשר שליחת דוא"ל חזרה.

לסיכום, חוק הספאם כולל בחובו מספר נקודות מהותיות המצדיקות התייעצות משפטית קודם לשליחת המסרים וזאת על מנת להמנע מתביעות ייצוגיות או פרטניות ותשלום קנסות ופיצויים מיותרים. ואם נחזור לסוגייה המסרים הפוליטיים, החוק החריג במפורש מסרים של תעמולת בחירות הנוגעים לבחירות ארציות ומקומיות ובאופן תמוה אפילו לא דורש אפשרות להסיר מתפוצה, אולי מתוך גישה פטרנליסטית שאין לאפשר לאדם לבחור להיות אדיש לחלוטין למערכה פוליטית המתנהלת סביבו ואולי מכיוון שפשוט קשה לדרוש מהזאב לחוקק חוקים שיגנו על הכבשים ...

* עו"ד עדי מרכוס הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) המתמקדת במשפט מסחרי ודיני חברות, זכויות יוצרים, דיני תקשורת ואומנים ועסקאות בינלאומיות. עו"ד מרכוס הינה בוגרת הפקולטה למשפטים ובעלת תואר שני בתקשורת באוניברסיטת תל אביב ותואר שני במנהל עסקים בינלאומי מאוניברסיטת בר אילן. היא התמחתה במשרד המשפטי אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה בתחום הדין האזרחי וזכויות היוצרים, לאחר מכן עבדה כ-18 חודש במשרד שלמה כהן בתחום הקניין הרוחני, כ-11 שנה במחלקה המשפטית בגוף התקשורת "רשת גה בע"מ" (ערוץ 2 של הטלוויזיה), כאשר תפקידה האחרון בטרם מיוזג החברה עם ערוץ 10, כראש תחום במחלקה המשפטית ולאחר כן, טרם הצטרפותה למשרד, כיועצת המשפטית הפנימית של קנר ייצוג אמנים, בכל נושא היעוץ המשפטי של אמנים ואנשי תרבות, בין בישראל ובין במישור הבינלאומי. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

¹ רע"א 3599/18 שפירא נ' עופרי, 30.05.2023, בית המשפט העליון, כ"י השופטת דפנה ברק-ארז - <https://he.afiklaw.com/caselaw/15724>

² ע"א 16321-03-20 עקיבא נ' טרווליק בע"מ ואח', 20.09.2020, בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, כ"י השופטת ריקי שמולביץ - <https://he.afiklaw.com/caselaw/15725>

How to Elect Between Wolves, Sheep and Spam ? /Adi Marcus, Adv.*

As in every election period, the elections for local authorities also flood us all with spam messages urging us to vote or donate to the campaign of one candidate or another. The multitude of messages, which sometimes seems bordering on the ridiculous, especially for those who have lived in several cities in recent years and find themselves on the mailing list of several local authorities at the same time, is an opportunity to re-visit the provisions of the Israeli spam law (beyond the obvious question of: why would I vote for someone who keeps harassing me?).

The Israeli Spam Law (or in its full name "Section 30A of the Communications Law (Bezeq and Broadcasting), 1982") aims to protect consumers from nuisance and invasion of privacy as a result of the ability of advertisers to send commercial advertising messages in a concentrated manner to consumers without their consent and without giving the consumer the option to avoid receiving the messages. While the language of the law uses the term "advertising message", caselaw expanded the definition and established its applicability to any "message that encourages contact between the business and the recipient" including a newsletter or an offer of benefits, a discount code, etc., for the purpose of discouraging business owners in the future. The law includes limitations and exemptions that are important to be aware of, such as the right of a business owner to send messages without receiving express consent as if the recipient's details were provided during negotiations for the purchase of a product or service, provided that the messages are only regarding a similar product and include the option to refuse to receive messages future.

The technology and platform on which the messages is sent does not change the rules applicable to it. Thus, messages sent by bots or automated systems were recognized by the Court as subject to the law and the Supreme Court even discussed the possibility of applying the law to messages sent within social networks such as Facebook. While the Court did not set rules regarding the applicability of the law to messages on social networks, it did show in its ruling a willingness to do so under the right circumstances in a manner that requires business owners to be cautious and treat messages on social networks with extra caution.

Another important issue is how recipients should be allowed to remove themselves from the mailing list. While in the past most business owners resorted to the form of sending a link for removal, in recent years it has been determined that the recipient should not be required to click on an external link, but rather the recipient should be allowed to remove itself in the same manner as the original message was sent. Thus, for example, if the message is sent by WhatsApp, the recipient must be allowed to remove itself by sending a WhatsApp message, and if the message is sent by email, it must be allowed to send an email back.

In conclusion, the spam law includes a number of essential points that justify legal consultation before sending the messages in order to avoid a class claim or individual lawsuits and the payment of unnecessary fines and compensations. And if we return to the issue of political messages, the law expressly excludes spam messages concerning national and local elections and strangely does not even require the possibility of removing from the mailing list - perhaps out of a paternalistic attitude that a person should not be allowed to choose to be completely indifferent to a political campaign and perhaps because it is just challenging to demand that the wolf enact laws to protect the sheep ...

*Adi Marcus, Adv. is an attorney in the office of Afik & Co. (www.afiklaw.com) who focuses primarily on commercial and corporate law, copyrights, media law and international transactions. Advocate Marcus holds a major in law, an M.A in communication from Tel Aviv University and an international MBA from Bar Ilan University. She completed her internship at the Ministry of justice under the Deputy Attorney General focusing civil law and copyright law, then worked for about 18 months in the office of Shlomo Cohen in the field of intellectual property, about 11 years in the legal department of the communications network "Noga Network" (Channel 2 of TV), with her last position before the company merged with Channel 10, was head of department in the legal department and then, before joining the firm, as Kneller Artists Representation's internal legal advisor, representing in all matters of legal advice to artists and cultural figures, both in Israel and internationally. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com.

14 ספטמבר, 2023

הרפורמה הצפויה בהגדרת "תושב ישראל" ו-"תושב חוץ"

בפקודת מס הכנסה

לאחרונה פורסמה הצעת חוק, שבמסגרתה מוצע לעדכן את הגדרת "תושב ישראל" ו-"תושב חוץ" בפקודת מס הכנסה¹ (להלן: "הצעת החוק").

כיום, תושבתו של יחיד כתושב ישראל או כתושב חוץ נקבעת בהתאם למבחן מרכז החיים. מורכבות יישום מבחן מרכז החיים גרמה לחוסר וודאות ביחס לתושבותו של אדם. משכך, רשות המסים מציעה לקבוע מספר חזקות חלוטות² המתבססות רק על מספר ימי שהייה של היחיד ומשפחתו בישראל או בחו"ל. במידה והחזקות תתקיימנה יראו יחיד כתושב ישראל או כתושב חוץ, לפי העניין. במקרים שאינם נופלים במסגרת אותן חזקות, יחול הדין הנוכחי, ותושבות היחיד תקבע בהתאם למבחן מרכז החיים.

בטרם נרחיב בפרטי הצעת החוק, נבקש להביא לתשומת ליבכם מספר נקודות חשובות:

1. הצעת החוק טרם עברה את הליכי חקיקה בכנסת. עם זאת, צפוי שההצעה במתכונתה הנוכחית או דומה, תושלם לכדי חקיקה בתקופה הקרובה.
2. קיימת האפשרות, כי יחידים אשר מסווגים לפי הדין הנוכחי כתושבי חוץ, יסווגו לאחר אישור הצעת החוק, כתושבי ישראל. לכן, אנו ממליצים לכל אותם יחידים שהיגרו לאחרונה או צפויים להגר לחו"ל, להקדים ולהסדיר את מעמדם כתושבי חוץ מול רשויות מס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי, בטרם השלמת הליכי חקיקת הצעת החוק.

¹ פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה")
² חזקות אשר לא ניתנות לסתירה על ידי היחיד או על ידי מס הכנסה

נפרט להלן את כללי החזקות:

החזקות אשר בהתקיים אחת מהן יראו יחיד כתושב ישראל:

חלופה	הדין המוצע	הבהרות
1	אם בשנה מסוימת היחיד שהה בישראל 183 יום או יותר וכן בשנה שלפניה או שלאחריה היחיד שהה בישראל 183 יום או יותר	מבחן זה בודק את ימי השהייה של יחיד במשך שנתיים
2	אם בשנה מסוימת היחיד שהה בישראל 100 יום או יותר; וסך כל תקופת שהותו בישראל באותה שנת מס ובשתי שנות המס שקדמו לה, הינה 450 יום או יותר	מבחן זה בודק את ימי השהייה של יחיד במשך שלוש שנים; <u>חריג לחזקה</u> : החזקה לא תחול אם בכל אחת משלוש השנים שלעיל היחיד שהה במדינה שלה יש אמנת מס עם מדינת ישראל ³ למעלה מ-183 ימים והוא מסווג כתושב לצרכי מס באותה מדינה (על ידי המצאת אישור תושבות מאותה מדינה)
3	אם בשנה מסוימת היחיד שהה בישראל 100 יום או יותר ובן זוגו (לרבות ידוע בציבור) הוא תושב ישראל	מבחן זה בודק את ימי השהייה של יחיד בשנה מסוימת וכן את תושבות בן זוגו

דגשים לחזקות שלעיל:

1. בהתקיים אחת החלופות המפורטות לעיל, היחיד יחשב לתושב ישראל בכל שנת המס.
2. הצעת החוק מציינת, כי יחיד עדיין יכול לטעון שהינו תושב ישראל רק בחלק משנת המס - למשל, במידה והיחיד היגר לחו"ל במהלך השנה, הוא יכול לטעון, כי הינו תושב חוץ כבר מיום עזיבתו.
על אותו משקל, יחיד אשר שב לישראל מחו"ל, עדיין יכול לטעון שהינו תושב ישראל רק מיום הגעתו ארצה.
3. כללי קביעת התושבות באמנות המס גוברות על הוראות החזקות החלוטות - כך למשל, יחיד אשר מוגדר כתושב חוץ בהתאם לאמנת המס הרלוונטית, אך מוגדר כתושב ישראל בהתאם לחזקות דלעיל, יסווג כתושב חוץ.

³ המדינות העיקריות כיעד הגירה אשר אין להן אמנת מס עם ישראל הן קפריסין, הונג-קונג וג'יברלטר

החזקות אשר בהתקיים אחת מהן יראו יחיד כתושב חוץ:

חלופה	הדין המוצע	הבהרות
1	בכל אחת מהשנים הנבחנות ⁴ היחיד שהה פחות מ- 30 יום בישראל	חריג לחזקה: החזקה לא תחול אם בתוך 30 יום הראשונים של השנה הראשונה או בתוך 30 יום האחרונים של השנה האחרונה (מבין שנות המס הנבחנות), היחיד שהה בישראל 15 יום או יותר
2	בכל אחת מהשנים הנבחנות, היחיד ובן/בת זוגו שהו פחות מ- 60 יום בישראל	חריג לחזקה: החזקה לא תחול אם בתוך 60 יום הראשונים של השנה הראשונה או בתוך 60 יום האחרונים של השנה האחרונה (מבין השנים הנבחנות), אחד מבני הזוג שהה בישראל 30 יום או יותר
3	בכל אחת מהשנים הנבחנות, היחיד ובן זוגו שהו פחות מ- 100 יום בישראל ובכל אותן שנים שהו למעלה מ-183 ימים במדינת אמנה וסווגו בה כתושבים לצרכי מס (על ידי המצאת אישור תושבות מאותה מדינה).	חריג לחזקה: החזקה לא תחול אם בתוך 100 יום הראשונים של השנה הראשונה או בתוך 100 יום האחרונים של השנה האחרונה (מבין שנות המס הנבחנות), אחד מבני הזוג שהה בישראל 50 יום או יותר

לאור האמור לעיל, אנו ממליצים ליחידים אשר שוהים בחו"ל, להקפיד ולשהות עד 29 יום בישראל, על מנת שתחול לגביהן החזקה החלוטה לפיה הינם תושבי חוץ.

עד כאן המזכר אודות הצעת החוק לקביעת סיווגם של יחידים כתושבי ישראל או כתושבי חוץ. ככל שהצעת החוק תאושר, משרדנו יעדכן בנושא.

⁴ "שנות המס הנבחנות" מוגדרות בהצעת החוק, כאחת מהחלופות הבאות:

1. שנת המס ו-3 שנות המס שלאחריה;
2. שנת המס, שנת המס שלפניה ושנת המס שלאחריה;
3. שנת המס, ושתי שנות המס שלפניה.

September 14, 2023

The expected reform in the definition of "Israeli resident" and "foreign resident" in the Israeli Income Tax Ordinance

Recently, a draft bill was published, within the framework of which it is proposed to update the definition of "resident of Israel" and "foreign resident" in the Israeli Income Tax Ordinance¹ ("Draft").

Currently, an individual's residency as a resident of Israel or as a foreign resident is determined under the center of life test. The complexity of applying the center of life test has caused uncertainty regarding a person's residency. Therefore, the Israeli Tax Authority proposes to establish a number of definitive presumptions² based only on the number of days the individual and his family stay in Israel or abroad. If the presumptions exists, the individual will be deemed a resident of Israel or a foreign resident, as the case may be. In cases that do not fall within those presumptions, the current law will apply, and residency of the individual will be determined under the life center test.

Before we expand on the details of the Draft, we would like to bring to your attention several important points:

1. The Draft has not yet gone through legislative procedures at the Knesset. However, it is expected that the proposal in its current form or a similar one will be completed into legislation in the near future.
2. There is the possibility that individuals who are classified according to the current law as foreign residents will be classified after the approval of the Draft, as residents of Israel. Therefore, we recommend to all those individuals who have recently immigrated or are expected to immigrate abroad, to advance and regulate their status as non-residents with the income tax authorities and the National Insurance Institute, before completing the legislative procedures of the Draft.

¹The Israeli Income Tax Ordinance [New Version], 1961 ("Ordinance")

²Presumptions that cannot be contested by either the individual or the Tax Authority

Below we list the presumption:

The presumption which, if one of which exists, will deem an individual as a resident of Israel:

Alternative	The proposed law	Notes
1	If in a certain year the individual stayed in Israel for 183 days or more and in the year before or after the individual stayed in Israel for 183 days or more.	This test checks an individual's days of stay over two years
2	if in a certain year the individual stayed in Israel for 100 days or more; and the total period of his stay in Israel in that tax year and in the two tax years preceding it, is 450 days or more.	This test examines an individual's days of residence over three years; Exception to the presumption: the presumption will not apply if in each of the above three years the individual stayed in a jurisdiction in which there is a tax treaty with the State of Israel ³ for more than 183 days and is classified as a resident for tax purposes in that country (by providing a residency permit from that jurisdiction).
3	If in a certain year the individual stayed in Israel for 100 days or more and his spouse (including a common law marriage) is a resident of Israel.	This test checks the days of residence of an individual in a certain year as well as the residency of his spouse.

Emphasis on the above presumption:

1. If one of the alternatives listed above occurs, the individual will be deemed a resident of Israel for the entire tax year.

2. The Draft states that an individual can still contend to be a resident of Israel only for part of the tax year - for example, if the individual immigrated abroad during the year, he can contend to be a foreign resident from the day he left.

Similarly, an individual who returned to Israel from abroad can still contend to be a resident of Israel only from the day he arrived in Israel.

3. The rules for determining residency in the tax treaty prevail over the provisions of binding presumption - for example, an individual who is defined as a foreign resident under the relevant tax treaty, but is defined as a resident of Israel under the above presumption, will be classified as a foreign resident.

Presumption which, if one of them exists, will deem an individual a foreign resident:

³The main jurisdictions of immigration that do not have a tax treaty with Israel are Cyprus, Hong-Kong and Gibraltar

alternative	The proposed law	Clarifications
1	In each of the years considered ⁴ , the <u>individual</u> stayed less than 30 days in Israel	<u>Exception to presumption:</u> Presumption <u>will not apply</u> if within the first 30 days of the first year or within the last 30 days of the last year (within the tax years considered), the individual stayed in Israel for 15 days or more
2	In each of the years under review, the <u>individual</u> and <u>his/her spouse</u> stayed less than 60 days in Israel	<u>Exception to presumption:</u> Presumption <u>will not apply</u> if within the first 60 days of the first year or within the last 60 days of the last year (of the years under consideration), one of the spouses stayed in Israel for 30 days or more
3	In each of the years under consideration, the <u>individual</u> and <u>his/her spouse</u> spent less than 100 days in Israel and in each of those years spent more than 183 days in a treaty country and were classified there as residents for tax purposes (by producing a residence permit from that country).	<u>Exception to presumption:</u> Presumption <u>will not apply</u> if within the first 100 days of the first year or within the last 100 days of the last year (within the tax years considered), one of the spouses stayed in Israel for 50 days or more

In light of the above, we recommend to individuals who are staying abroad, to be careful and stay up to 29 days in Israel, so that the decisive presumption that they are foreign residents applies to them.

This is the end of the memorandum about the Draft to determine the classification of individuals as residents of Israel or as foreign residents. As soon as the Draft is legislated, our office will update on the subject.

⁴The "considered tax years" are defined in the draft as one of the following alternatives:

1. The tax year and the 3 tax years following it;
2. The tax year, the tax year before it and the tax year after it;
3. The tax year, and the two tax years before it.